MUNCII ÎN SECŢII, ATENŢIA CUVENITĂ!

Aproape la toate plenarele consiliilor judeţene şi de fiecare dată la cele ale C.N.E.F.S. a fost adusă în prim planul discuţiilor o lacună care a devenit cronică în scrimă: inexistenţa unei îndrumări a muncii în secţii. Era firesc, deci, ca într-o şedinţă a Comitetului federal, o asemenea problemă să nu fie eludată ca pînă acum, ci, dimpotrivă, abordată direct, dezbătută pe toate faţetele, în ideea sănătoasă de a fi găsite căile cele mai eficiente de rezolvare.

Din dezbaterile Comitetului federaţiei române de scrimă

Absenţa factorilor de răspundere din federaţie în viaţa secţiilor — s-a precizat în şedinţă — a determinat, în unele cazuri, o atitudine de automulţumire a sportivilor şi chiar a antrenorilor, o lipsă de exigenţă în procesul de pregătire. Cum ar putea fi apreciat altfel cazul sesizat de col. Romeo Mocanu, preşedintele secţiei de scrimă a clubului Steaua, care, într-o zi cînd ştia că sportivii trebuie să fie prezenţi la antrenament, a întîlnit pe stradă doi floretişti învoiţi pentru rezolvarea unor probleme personale!?

Munca de îndrumare a secţiilor — s-a subliniat — *nu este obligatoriu să fie făcută prin deplasări speciale. EA S-AR PUTEA REALIZA LA FEL DE BINE ŞI CU OCAZIA PROGRAMĂRII UNOR ETAPE DE CAMPIONAT, A UNOR COMPETIŢII. Cu acest prilej se pot purta discuţii cu antrenorii secţiei care găzduieşte întrecerea, cu sportivii, cu conducerea asociaţiei sau a clubului din oraşul respectiv. Aşa, în decurs de un an, doi, este posibil să fie analizate, văzute la lucru, toate secţiile din ţară (nici nu sînt prea multe!), îndreptate unele neajunsuri, eliminate o serie de greutăţi.*

În contextul acestei probleme, *Comitetul federal a pus în discuţie şi modalitatea de a realiza o specializare a antrenorilor pe secţii şi, eventual* (acolo unde este posibil), *pe probe*. De pildă, se ştie că la Iaşi, antrenorul Nicolae Pufnei a creat un puternic curent pentru sabie, dînd sau pregătind elemente pentru lotul naţional (Irimiciuc, Popescu). Iaşul să rămînă, aşadar, un centru de pregătire a sabrerilor. Evident, fără a neglija nici celelalte probe. La fel se petrec lucrurile şi la Craiova, unde antrenorul Paul Ghinju a format o veritabilă şcoală de spadă, sau la Constanţa, care tinde să ajungă — prin intermediul inimosului antrenor Mihai Echimenco — un centru de formare a floretistelor. *Acest început de specializare pe secţii merită să se afle şi mai mult în atenţia federaţiei.*

În fine, Comitetul federal a abordat şi problema îmbunătăţirii muncii de instruire prin metode noi la nivelul acestei discipline, cum ar fi cea a intervalelor, desigur, adaptînd-o la specific, prin asalturi repetate, în formula preconizată de prof. N. Nicolau, cu 4 reprize de antrenament de intensitate maximă. O dată experimentată, eficienţa antrenamentului pe intervale ar putea fi verificate în toamnă, la C.M. de la Ankara.

Tiberiu STAMA

DUMINICĂ, LA SOFIA

PRIMA ETAPĂ A BALCANIADEI DE MOTOCROS

— A FOST DEFINITIVATĂ ECHIPA ROMÂNIEI —

Pregătirile pentru Balcaniada de motocros s-au încheiat. După o ultimă verificare efectuată ieri pe traseul complexului Metalul din Bucureşti, antrenorul **Gh. Ioniţă** a anunţat următoarea formaţie care va reprezenta ţara noastră la prima etapă a competiţiei, programată duminică la Sofia: **Şt. Chiţu, A. Ionescu, C. Dovids, M. Banu, A. Crisbai** şi **C. Goran.** Rugîndu-l să ne vorbească despre perspectivele alergătorilor noştri în actuala ediţie a Balcaniadei, **Gh. Ioniţă** nu s-a arătat prea optimist. El ne-a spus: **„Cred că am făcut cea mai bună alegere care se putea face la ora actuală. Şt. Chiţu şi Cristian Dovids, deşi nu au atins încă valoarea lor reală, rămîn totuşi oameni de bază ai naţionalei. Crisbai traversează o perioadă de criză iar Goran se resimte încă de pe urma accidentului de la Tg. Jiu, înlocuitori mai buni nu am. Doar Aurel Ionescu şi Mihai Banu au dat deplină satisfacţie. La Sofia vom concura pe motociclete noi, ceea ce va da tricolorilor un plus de încredere în forţele lor. Cu toate dificultăţile pe care le întîmpinăm, sper că echipa să aibă o comportare onorabilă".**

De la Sofia, alergătorii români se vor deplasa la Prişţina (Iugoslavia), unde la 5 iulie va avea loc etapa a II-a a motocrosului Balcanic. La întreceri participă sportivi din Bulgaria, Iugoslavia şi România.

JUCĂTORUL SUPERIOR

TELE Cronică

Nu pot înţelege ce muscă mexicană l-a înţepat pe Ţopescu, exact în ultimul minut de joc, făcîndu-l să-şi iasă din fire şi să primească un gol pe care nu-l merita la capătul unor transmisii de execelentă calitate. Înţeleg să se înfurie simpaticul nostru Cojocaru care — la experienţa şi competenţa sa în această meserie — nu ştie deocamdată să răspundă la bodicecurile noastre regulamentare şi îndreptăţite decît cu durităţi inutile. Dar Ţopescu nu e Cojocaru, Ţopescu nu mai e la începutul meseriei şi nu eu, de loc vizat de filipica sa, trebuie să-i explic că la cotonogeală — scrisă sau vorbită — un jucător superior nu răspunde cu cotonogeală, fiindcă jocul degenerează şi nu ştii la ce te poţi aştepta din partea arbitrului...

Ţopescu a fost foarte bun în Mexic, cred că asta trebuie spus răspicat, şi dacă aş şti cum stă cu orgoliile, aş adăuga că s-a dovedit în evident progres. Confruntările internaţionale îi fac bine: a căpătat siguranţă în serviciu, dezinvoltură în frază, expresia se lipeşte frumos de fază, transmisia a devenit eficace, pierzînd din pitoresc dar cîştigînd în substanţă. Îmi plac şi pasiunea, şi fervoarea, chiar şi accentele sale, uneori prea acute e drept, dar venite din entuziasm, din plăcere, dintr-un admirabil refuz al blazării. Golurile din neuitatul meci R.F.G.—Italia, Ţopescu le-a strigat ca un copil. La 2—0 pentru Brazilia în meciul cu noi, cînd s-a pus mingea la centru, Cristian a avut o expresie incredibilă, ca un plonjon al lui Răducanu: „nu e nimic, băieţi"..., şi jocul — deodată — parcă a fost vrăjit de această vorbă nebunească. La 1—0 pentru cehoslovaci, tot în partida cu noi, omul credea ca nimeni altul în victoria noastră şi asta e mult mai greu decît a fi lucid, a doua zi după izbîndă... Înţeleg foarte bine de ce lui Ţopescu nu-i plac încruntaţii şi otrăvitorii. Dar...

Există un „dar" care duce — ca în şah — la un joc foarte complicat de ambele părţi. Din deschidere — adică în corespondenţele trimise de la Guadalajara înaintea primului meci oficial — Ţopescu ne-a informat că „Dobrin e campionul indolenţei", că X e indisciplinat, că Y e neadaptat, justificînd fiecare hotărîre a antrenorilor. Aş imputa acestor informaţii un ton înţepat, sumar şi fără apel. În nici o discuţie un asemenea ton nu e prea fericit, darmite în fotbal! Mai ales că aşa cum lăsa să se înţeleagă Ţopescu — aici nici nu mai aveam ce discuta. „Dobrin e campionul indolenţei" — şi aşa a rămas. Chiar de-ar fi fost aşa, ni se cuveneau explicaţii în plus, ca între oameni care nu ne cunoaştem de azi, de ieri. Ţopescu a fost — în acest domeniu informaţional — şi sumar, şi lipsit de supleţe. Ar fi fost foarte bine dacă — în dragostea sa pentru „naţională" — crainicul teleradioului ar fi ştiut că şi în ţară au rămas milioane de oameni care iubeau aceeaşi echipă. Şi nu în general, ci om cu om, jucător cu jucător. O dragoste care nu putea trăi din cîteva lozinci sau din cîteva informaţii scurte, sub semnul lui: „Asta e... aşa e bine... aşa au spus antrenorii, bine au făcut antrenorii"... Nu sîntem o ţară de surdo-muţi în ale fotbalului, ca să parafrazez o expresie fericită a prea nefericitului Fănuş. La cîte discutam nedormiţi, dimineaţa, se mai adăugau şi specialiştii şi agenţiile lumii (nu toţi încruntaţi, nu toţi otrăvitori!) şi în grozăvia aceea de comentarii cine se mai putea mulţumi cu ideea că, de pildă, „Dobrin e campionul indolenţei"...? Pe urmă, în ţară, mai sînt şi cîţiva oameni cu condei piperat, cu fraza lor personală, de loc dispuşi să-şi manifeste dragostea pentru naţională în stilul preferat, să zicem, de Angelo... A-i bănui de rea credinţă — iată ce mi s-a părut straniu pentru gîndirea lui Ţopescu, al cărui fair-play devenise tradiţional. Pe de altă parte — de aceea şi scriu că jocul e complicat, de ambele părţi — nu e de loc o mare deşteptăciune să participi la campania mondială de transformare a antrenorilor în ţapi ispăşitori. În fond, toţi antrenorii au greşit, cu excepţia lui Zagalo... Nu e de loc o mare deşteptăciune să strigi toată ziua că „o înfrîngere e o înfrîngere, şi gata"... De ce gata?

Ce ar fi să lăsăm deşteptăciunea noastră dragă pentru dialectică — adică pentru o discuţie cu contradicţii de o parte şi alta a baricadei, în care nimeni să nu se ţină ţeapăn, şi toată lumea să se supună pînă la urmă adevărului? E singura supunere din care nimeni nu moare — nici în ţara fotbalului. Va avea loc o asemenea discuţie pe micul ecran?... Atunci — unde?... Aha...

BELPHEGOR

PAGINI NESCRISE DE SOLIDARITATE UMANĂ

DE LA 1200 LA 160 000 LEI...

Mijlocul lunii mai. Primele veşti triste transmise prin radio şi televiziune despre marile necazuri pricinuite de calamităţi. Într-un sat din Apuseni, pe nume Traniş, copiii — pionierii şcolii generale — au hotărît să se adune, într-o şedinţă cu totul neobişnuită, să discute ca nişte oameni mari, cu răspunderi, despre felul cum ar putea să-şi ajute colegii loviţi de năpastă, de furia apelor.

Unitatea de pionieri a Şcolii generale din satul Traniş avea strînsă pentru o excursie proiectată în vacanţa mare, suma de 1 200 lei. Copiii o realizaseră comercializînd fructe de pădure. Aşa făceau în fiecare primăvară. Cu banii adunaţi, cei mai destoinici la învăţătură vizitau judeţul, oraşele din împrejurimi.

Acum cine oare s-ar mai fi putut gîndi la un astfel de proiect?

Adunarea pionierilor din Traniş n-a durat decît cîteva minute. Ca un singur glas toţi copiii au salutat ideea depunerii sumei strînse din colectarea fructelor de pădure, cei 1 200 de lei, la Contul 2 000. Contul solidarităţii, al omeniei, al frăţiei. Printr-o telegramă trimisă Consiliului judeţean Cluj al organizaţiei pionierilor, directorul Şcolii generale din satul Traniş, Ioan G. Popa şi comandanta unităţii de pionieri, Valeria Costea, sintetizează acest gest generos al copiilor din aşezarea pitită undeva în munţii Apuseni...

N-a fost decît începutul. În luna care s-a scurs de atunci, pionierii din şcolile comunelor şi oraşelor clujene, urmînd exemplul micilor lor prieteni din Traniş, au contribuit la rîndu-le, cu micile lor economii, amînîndu-şi, poate, împlinirea vreunei dorinţe, la ajutorarea copiilor din judeţele sinistrate. Prin gestul lor mărinimos le-au oferit o rază de bucurie şi sentimentul puternic că nu sînt singuri.

Bilanţul contribuţiilor pionierilor clujeni la ajutorarea copiilor din zonele calamitate ni l-a făcut deunăzi prof. Vasile Popa, preşedintele Consiliului judeţean al organizaţiei pionierilor.

„Pînă la această dată, la contul 2 000, pionierii din judeţul nostru au depus peste 160 000 lei, în afară de cantităţi importante de îmbrăcăminte. Şi, sîntem informaţi că operaţia nu s-a încheiat.

De la 1 200 la 160 000 lei. Cît de trist este că cifrele — reci în esenţa lor — nu pot oferi decît o palidă imagine a marii solidarităţi care a cuprins ţara.

T. St.

DUPĂ BARCELONA ŞI ÎNAINTEA ZÜRICH-ului

Echipa masculină de atletism a României a luat startul, la sfîrşitul săptămînii trecute, în cea de a III-a ediţie a Cupei Europei pe naţiuni. După cum se ştie, în întrecerile de la Barcelona, atleţii români au reuşit să se claseze pe locul secund, cîştigîndu-şi astfel dreptul de a evolua în faza următoare a competiţiei, în semifinala de la Zürich, alături de echipele U.R.S.S., Marii Britanii, Franţei, Elveţiei şi Spaniei. În legătură cu recentul concurs de la Barcelona am solicitat o scurtă declaraţie a antrenorului federal Gh. Zîmbreşteanu:

„Drumul pînă la Barcelona, mai bine de 4 ore în mijlocul furtunii, i-a „deranjat" serios pe cei mai mulţi dintre atleţi, care au resimţit din plin efectele „tangajului" avionului. Refacerea nu s-a putut produce imediat şi pentru că gazdele noastre ne-au oferit, în prima zi, condiţii de cazare şi masă necorespunzătoare. Mai înainte de a fi fost cazaţi la hotel în urma protestelor tuturor delegaţiilor, am locuit şi am mîncat la un cămin al unei mănăstiri franciscane, în condiţii proaste, la peste 40 km depărtare de oraş. Astfel că, în prima zi, cei mai mulţi dintre ai noştri au evoluat încă ameţiţi, fără vigoare. Nu-i mai puţin adevărat că în probele de sîmbătă am prezentat şi cîţiva atleţi de o valoare mai modestă. Cei mai buni au fost Nicolae Perţa, cîştigător la 110 m.g. şi Tudor Puiu la 400 m (cu 47,5 s devine al 5-lea recordman naţional al probei). O subliniere specială pentru Perţa care a sărit şi la înălţime (1,99 m!), fiind nevoit să-l suplinească pe Şerban Ioan care, reţinut de examene, în ultimul moment a renunţat să mai facă deplasarea. La 1500 m tînărul Petre Lupan a evoluat mulţumitor fiind depăşit, în final, de mai experimentaţii săi adversari. Tot mulţumitor s-a comportat şi Zamfirescu la 100 m. În schimb, Sărucan la lungime (a dovedit încă o dată că nu ştie să concureze!), Mustaţă la 10 000 m, Hegeduş la greutate şi mai ales Costache la ciocan au concurat slab. La capătul primei zile de întreceri echipa noastră se afla pe ultimul loc, păstrîndu-şi însă şanse de calificare. Cei care au intrat în concurs duminică au evoluat cu mult mai bine. Răţoi (400 mg), Cefan (3000 m obstacole), Corbu (triplu) şi Ungureanu (800 m) au concurat excelent, calificativul bine trebuind să-i fie acordat lui Petra (a condus, la suliţă, pînă la ultima aruncare), lui Zamfirescu (200 m) şi celor 4 de la ştafeta pe 1600 m (Puiu—47,9, Ungureanu—47.3 Gedeon—47,3, Răţoi—47,0) care au realizat un nou record. Dintre toţi cel mai bun mi s-a părut Gh. Ungureanu, aflat în formă excelentă. Cred că el va putea, în zilele următoare, să întreacă recordul lui Vamoş pe 800 m. Acum, la Zürich, ne aşteaptă un concurs cu mult mai greu. În cazul în care vom trimite o echipă completă, selecţionată şi pregătită cu mai multă grijă, am convingerea că, într-o companie extrem de valoroasă, atleţii noştri vor avea ocazia să realizeze performanţe de prestigiu internaţional. Pînă atunci toată atenţia concursurilor interne (campionatul Capitalei, Memorialul Zeno Dragomir etc) care trebuie să însemne pentru selecţioneri prilejuri de a-şi alege pe atleţii români cei mai în formă".

SÎMBĂTĂ ŞI DUMINICĂ LA CLUJ

FINALA UNEI COMPETIŢII DE AMPLOARE — „CUPA U. G. S. R."

„Cupa U.G.S.R.", competiţie care angrenează de la un an la altul un număr tot mai mare de jucători şi jucătoare de popice, a ajuns în faza finală. Astfel, sîmbătă şi duminică, opt reprezentative de judeţ — calificate în recentele întreceri zonale — îşi vor disputa întîietatea pentru cucerirea trofeului. Echipele sînt alcătuite din cîte o senioară, un senior, o junioară şi un junior — fiecare evoluînd la probele clasice de 100 bile mixte femei şi 200 bile mixte bărbaţi.

În dorinţa de a da finalei pe ţară un caracter deosebit organizatorii au invitat la Cluj formaţiile cluburilor Constructorul Bucureşti, Voinţa Bucureşti şi Petrolul Ploieşti. De asemenea, *8 junioare şi tot atîţia juniori, vizaţi pentru campionatele europene de anul viitor, vor juca — în afară de concurs — alături de finaliştii „Cupei U.G.S.R."*

Întrecerile au loc pe arenele Record (m) şi Napoca (f).

SPORTUL IRANIAN ÎN PLINĂ DEZVOLTARE

(Urmare din pag. 1)

trebuit să ne însuşim tehnica modernă, atît de cunoscută în Europa. O bună şcoală, care a reflectat deplin însuşirile boxului modern european au constituit-o întrecerile internaţionale, la care am participat, Olimpiadele de la Londra, Helsinki, Roma şi Tokio, numeroasele întîlniri, oficiale ori amicale, cu echipe din R.F. a Germaniei, Turcia, Italia şi România.

— *Ce constatări şi impresii aveţi despre boxul românesc?*

— În ţara dv. m-a impresionat practicarea unui box plăcut, tehnic, desfăşurat într-o clară concepţie tactică. Aveţi o şcoală, o personalitate a dv. în acest sport. Boxerii români m-au impresionat, apoi, prin atitudinea lor disciplinată, sportivă şi prietenoasă. Am observat că-şi ascultă cu atenţie antrenorii şi aplică întocmai indicaţiile acestora. — Iar antrenorii români se disting prin competenţă, care-i situează în elita specialiştilor. Toate acestea le-am constatat în timpul vizitelor mele în România, cînd am găsit şi explicaţia frumoaselor succese ale pugiliştilor români din întrecerile internaţionale. De aceea, federaţia iraniană de box a apelat la concursul unui specialist român.

— *Şi sînteţi satisfăcuţi de activitatea antrenorului Alexandru Vladar?*

— Nu-i fac complimente, dar nici nu este în intenţia mea de a-i ascunde meritele pe care ni le-a demonstrat de cînd se află printre noi. *În Iran au mai fost antrenori străini — germani, americani, DAR LA NICI UNUL N-AM VĂZUT ATÎTA PRICEPERE ŞI PASIUNE. Toţi elevii săi, antrenori şi boxeri, îl apreciază ca pe un profesor desăvîrşit, un prieten bun şi apropiat.* Recentul campionat al Capitalei, în cadrul căruia s-au întrecut proaspeţii discipoli ai antrenorului Vladar, a şi pus în valoare primele rezultate ale muncii sale; *creşterea valorică în privinţa însuşirii tehnicii noi care ne dă reale speranţe.* Singurul regret al nostru este că a venit pentru un timp scurt.

L-am întîmpinat, după terminarea activităţii cu sportivii, pe antrenorul Vladar cu o întrebare.

— *Cum merg elevii?*

— Aş răspunde metaforic: cresc, ca aluatul. Sînt receptivi, talentaţi, hotărîţi. Sînt pur şi simplu încîntat de evoluţia lor.

— *Ce categorii de activităţi desfăşuraţi aici?*

— Multiple. Curs de formare de antrenori, de perfecţionare a antrenorilor existenţi, pregătirea unui numeros lot de boxeri, seniori şi juniori, nu numai la Teheran, ci şi în principalele oraşe iraniene: Isfahan, Mashad, Ahwaz, Abadan, localităţi în care boxul se impune ca o activitate sportivă de viitor.

— *Cum vă împăcaţi cu clima, cum apreciaţi relaţiile cu colegii iranieni?*

— La prima întrebare, răspuns scurt: m-am adaptat cu uşurinţă mediului natural poate şi datorită atmosferei prieteneşti, create de oameni. OSPITALITĂŢII care mă înconjoară. Aceasta explică şi raporturile în care ne desfăşurăm activitatea. Colegii mei sînt deosebit de atenţi cu mine. S-au stabilit relaţii amicale de stimă şi respect reciproc.

— *Ce perspective întrevedeţi boxului iranian?*

— Boxul, după cîte mi-am dat seama, dispune aici de mari rezerve, de un material uman deosebit de dotat. Există o puternică dorinţă de afirmare. Perspective? Poate vom vedea, împreună, în viitorii ani, pe multe podiumuri de onoare, boxeri iranieni.

— *În încheiere, încă o întrebare. Ştiu că aţi asistat, în ultimul timp, la multe competiţii ale altor ramuri sportive. Ce impresii v-a produs mişcarea de educaţie fizică şi sport din Iran?*

— Ca în toate ţările, fotbalul este şi aici cel mai popular. Am observat, cu ocazia întrecerilor internaţionale *„Cupa prieteniei"* şi *„Cupa Asiei"*, ambele cîştigate de echipe iraniene, reale progrese. Luptele sînt totuşi la ele acasă. Un număr mare, *chiar imens*, de amatori ai acestui sport cu adevărat de masă am văzut în toate oraşele vizitate. Poate că aici se află şi cheia succeselor iraniene la lupte libere, pe plan internaţional. Aş adăuga valoroşi halterofili, un promiţător volei şi baschet, atletism şi un început, încă palid, de handbal. Deci, *O LARGĂ MIŞCARE SPORTIVĂ, MULT ENTUZIASM SPORTIV.*

★

Vineri am asistat la festivitatea de înmînare a diplomelor atribuite absolvenţilor cursurilor de antrenori, condus de românul Vladar. L-am văzut pe antrenorul Alexandru Vladar în sala clubului Tadj primind, cu emoţie, felicitări din partea generalului Kosrowani, preşedintele organizaţiei de mişcare fizică şi sport din Iran, şi a amiralului Alami, preşedintele federaţiei de box, care i-au adus elogii şi i-au mulţumit călduros pentru activitatea depusă în pregătirea antrenorilor şi boxerilor iranieni.

ULTIMELE VERIFICĂRI ALE TINERILOR BOXERI: CU ADVERSARI IRANIENI ŞI CANADIENI

(Urmare din pag. 1)

în echipa naţională, a satisfăcut în parte. Posedă calităţi fizice remarcabile, dar lipsa de experienţă îl împiedică, deocamdată, să-şi valorifice mai bine posibilităţile. Adrian Guţu (creditat, de asemenea, cu o victorie şi o înfrîngere în Ungaria), ştie să-şi pregătească atacurile şi se angajează în dueluri corp la corp (prin scăderi de nivel), dar din păcate, asemenea acţiuni eficiente, sînt folosite destul de rar. Explicaţia o punem, ca şi la Cordoş, pe seama lipsei de experienţă. Guţu este un boxer cu certe calităţi, care poate da un randament mult mai bun în echipa naţională de juniori. Întrucît europenele de la Miskolc vor fi, după toate probabilităţile, foarte dificile, credem că ar trebui să fie chemat în lot, la categoria semiuşoară, Cornel Hoduţ, a cărui experienţă competiţională poate fi mai bine valorificată.

Cam acestea sînt categoriile de greutate la care reprezentativa de tineret este mai fragilă. Tocmai de aceea, verificarea, în continuare, a altor boxeri talentaţi, care să umple golurile amintite, se impune ca o necesitate stringentă. „Criteriul tineretului", turneu organizat special de federaţie la sfîrşitul lunii august, în vederea campionatelor europene de la Miskolc, este binevenit. În acelaşi scop, selecţionata de tineret urmează să plece apoi în Iran, iar la Bucureşti să primească vizita unor pugilişti canadieni.

Gong

● *Între 6 şi 10 octombrie se va disputa la Berlin un mare turneu internaţional de box. Prima ediţie a acestei competiţii a avut loc anul trecut. Programul prevede cîte două gale zilnic (după-amiaza şi seara), meciurile urmînd a se disputa la Werner-Seelenbinder Halle.*

● *Luni a avut loc şedinţa colegiului central de arbitri. Cu acest prilej AU FOST DESEMNAŢI ARBITRII ROMÂNI CARE VOR OFICIA LA ÎNTÎLNIREA DINTRE REPREZENTATIVELE ROMÂNIEI ŞI S.U.A., de la 4 iulie. Ei sînt:* Marin Zamfirescu (delegat general), *Constantin Chiriac* şi *Petre Epureanu.*

● Biroul F. R. Box, *întrunit marţi seara*, a hotărît să propună conducerii C.N.E.F.S. ACORDAREA TITLULUI DE MAESTRU AL SPORTULUI PUGILISTULUI DINAMOVIST MARIN CONSTANTINESCU, campion balcanic în 1969 şi 1970.

● *Sîmbătă, selecţionabilii care se pregătesc pentru meciul cu S.U.A. vor evolua la Rm. Vîlcea, unde vor face un antrenament public. Selecţionata americană va boxa la 1 iulie la Belgrad, iar în dimineaţa zilei de 2 iulie va ateriza pe aeroportul Bucureşti-Otopeni.*

ÎNTRECERILE DE GIMNASTICĂ DE LA SIBIU

SIBIU, 24 (prin telefon). De luni, Sibiul găzduieşte faza finală a campionatului republican de gimnastică sportivă pentru categoriile a III-a şi a IV-a.

Împodobită sărbătoreşte, sala şcolii sportive din localitate a programat în primele două zile întrecerea băieţilor. La categoria a IV-a, unicul reprezentant al C.S.S. Buc. — *Ion Stoica* — (pregătit de antrenorul emerit *Ştefan Hărgălaş*) a constituit revelaţia întrecerilor, cîştigînd de o manieră impresionantă locul I la 5 din cele 6 aparate şi la individual compus.

Pe echipe formaţia *Şcolii sportive Sibiu* — o pepinieră în devenire a gimnasticii sportive (antrenori *Stolz Horst* şi *Forico Vicenţiu*) — s-a clasat pe primul loc.

La categoria a III-a, lupta pentru primul loc a fost viu disputată, în cele din urmă cîştigînd *Mihai Nicolae* de la C.S.S. Buc. (antrenor *Emil Crastel*), care pe lîngă titlul de campion absolut la această categorie a cîştigat şi patru locuri I pe aparate.

Deşi nu a reuşit să ocupe nici un loc I pe echipe, *C.S.S. Buc.* prin cele 11 titluri republicane obţinute la acest campionat îşi ia o revanşă strălucită asupra *Şc. sp. 2 Buc.* de care fusese întrecută categoric în faza pe *Capitală.*

REZULTATELE TEHNICE: categoria a IV-a: individual compus: 1. ION STOICA *(C.S.S.)* 56,12, 2. M. APOLZAN *(Şc. sp. Sibiu)*, 55,45, 3. KLAUS EKK *(Şc. sp. Sibiu)* 54, 97, 4. C. CLUCERU *(Şc. sp. Reşiţa)* 54,40, 5. D. NEMETZ *(C.S.M. Cluj)* 54,20, 6. CSABA FAZAKAŞ *(Şc. sp. Tg. Mureş)* 54,15; *pe echipe:* 1. ŞC. SP. SIBIU 266,54, 2. C.S.M. REŞIŢA 265,77, 3. C.S.M. CLUJ 263,16, 4. C.F.R. TIMIŞOARA 260,02, 5. ŞC. SP. TG. MUREŞ 258,16, 6. ŞC. SP. 2 BUCUREŞTI 253,74. *Categoria a III-a: individual compus:* 1. M. NICOLAE *(C.S.S.)* 55,15, 2. D. CORLAN *(Şc. sp. 2 Reşiţa)* 54,95, 3. C. LEOAMPĂ *(Şc. sp. 2 Buc.)* 54,80, 4. I. SZABA *(C.F.R. Timişoara)* 54,70, 5. V. PĂLĂINĂ *(Şc. sp. Sibiu)* 54,65, 6. R. SATILGER *(C.S.M. Reşiţa)* 54,35; *pe echipe:* 1. C.F.R. TIMIŞOARA 265,40, 2. *C.S.S. Buc.* 265,05, 3. *Şc. sp. 2 Buc.* 263,60, 4. *C.S.M. Reşiţa* 260,05, 5. *Şc. sp. Sibiu* 259,45, 6. *L.P.B. Buzău* 258,95.

Horia ALEXANDRESCU
Ilie IONESCU

SÎMBĂTĂ ŞI DUMINICĂ

ULTIMA ETAPĂ A CAMPIONATULUI NAŢIONAL DE RALIURI ŞI UN CIRCUIT DE VITEZĂ

Principala competiţie a automobiliştilor noştri, campionatul republican de raliuri, se va încheia săptămîna aceasta cu disputarea etapei a 3-a. Dar, **ultima probă nu va fi** — aşa cum fusese preconizat iniţial — **un raliu al României cu participare internaţională, un raliu dificil, de lung kilometraj,** ci datorită **împrejurărilor binecunoscute, UN RALIU — NUMIT AL CARPAŢILOR — DE APROAPE 800 Km.** Schimbarea are în egală măsură avantaje şi dezavantaje.

Avantajele privesc schimbarea locului de plecare şi sosire, Bucureşti, oraşul care dă majoritatea concurenţilor, **avînd** — în sfîrşit — **ocazia să găzduiască o competiţie naţională după** o pauză nefiresc de lungă. Tot un avantaj de data aceasta pentru cei ce doresc să urmărească evoluţia automobiliştilor noştri în probele speciale — îl constituie faptul că **ele sînt concentrate într-o zonă uşor accesibilă** (Cîmpulung—Bran) **şi se dispută în ambele sensuri.**

În schimb, reducerea doar la 760 km a întregului traseu face ca dificultăţile probei (menită să definitiveze ierarhia valorilor), să fie mai scăzute, campionatul avînd o curbă descrescîndă. La aceasta contribuie şi faptul că drumurile alese sînt în întregime modernizate şi vor fi parcurse în proporţie de 90% la lumina zilei.

Pentru a compensa într-un fel acest traseu uşor şi binecunoscut, **organizatorii (A.C.R.) au prevăzut 10 probe speciale.** Dintre acestea, **9 sînt curse de coastă, ce se vor disputa de-a lungul traseului şi vor însuma 55 kilometri, a 10-a constînd dintr-un circuit de viteză.**

Pentru cei ce doresc să urmărească această întrecere menţionăm că startul se va da sîmbătă la ora 9 de pe str. Cîmpinei din Capitală (între bulevardele Mărăşti şi 1 Mai), sosirea urmînd să aibă loc tot aici după ora 21.

Concurenţii se vor îndrepta spre Piteşti de unde îşi vor relua drumul spre Braşov începînd de la ora 10,30.

La ora 14,32 concurenţii vor sosi în Oraşul Gh. Gheorghiu-Dej, de unde — după o oră de neutralizare — vor porni să facă în sens invers acelaşi traseu.

Probele speciale se vor disputa:

1. Pe dealul Mateiaş (DN 73 între km. 57,9—61)
2. Pe dealul Pleşa Posadei, între Rucăr şi Podul Dîmboviţei (DN—73 km. 74,9—76,9)
3. Pe urcuşul dintre Podul Dîmboviţei şi Giuvala (DN—73 km. 71—87)
4. Pe coborîşul Fundata—Moeciu (Bran) (DN—73 km 93—104)
5. Pe urcuşul Breţcu—Pasul Oituz (DN—11 km 75—80)
6. Pe urcuşul dintre Oituz şi Pasul Oituz (DN—11 km 86,8—80)
7. Pe urcuşul Moeciu—Fundata (DN—73 km 104—93)
8. Pe dealul Pleşa Posadei (DN—73 km. 78,9—74,9)
9. Pe urcuşul dintre Dragoslavele şi culmea Mateiaşului (DN—73 km 67—61)

CIRCUITUL DE VITEZĂ se va disputa în Bucureşti pe str. Cîmpinei duminică 28 iunie între orele 10—13 şi sperăm să constituie un final la înălţimea acestei competiţii cu caracter naţional şi totodată să satisfacă dorinţa iubitorilor automobilismului de a vedea în sfîrşit o întrecere interesantă şi bine organizată.
